

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625 z dnia 5 marca 2018 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz uchylającego rozporządzenie delegowane (UE) nr 2017/1430.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2019 r. – Tazzetti/Komisja**(Sprawa T-825/19)**

(2020/C 45/69)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Tazzetti SpA (Volpiano, Włochy) (przedstawiciele: M. Condinanzi, E. Ferrero i C. Vivani, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji (noty) Komisji Europejskiej z dnia 27 września 2019 r. ARES (2019) 6014426 skierowanej do skarżącej, decyzji (noty) Komisji Europejskiej z dnia 27 września 2019 r. ARES (2019) 6014220 skierowanej do skarżącej, decyzji (noty) Komisji Europejskiej z dnia 30 września 2019 r. ARES (2019) 6048224 skierowanej do Tazzetti SA, decyzji (noty) ARES (2019) 6871575 skierowanej do Tazzetti SpA, a także dalszych aktów oraz, gdy to wymagane, na wniosek i po stwierdzeniu niezgodności z prawem zgodnie z art. 277 TFUE rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/661 z dnia 25 kwietnia 2019 r. zapewniającego sprawne działanie elektronicznego rejestru kontyngentów na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów (Dz.U. 2019, L 112, s. 11), w szczególności w odniesieniu do art. 7 tego rozporządzenia, stwierdzenie niemożności stosowania, a w konsekwencji stwierdzenie nieważności wyżej wskazanych decyzji wykonujących to rozporządzenie.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 16 ust. 1, 3, i 5 oraz art. 17 załączników V i VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. 2014, L 150, s. 195), naruszenia art. 291 TFUE i pojęcia środka wykonawczego, nadużycia władzy, naruszenia art. 296 TFUE i obowiązku uzasadnienia, a także naruszenia zasady proporcjonalności.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. przez art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/661 z dnia 25 kwietnia 2019 r. zapewniającego sprawne działanie elektronicznego rejestru kontyngentów na wprowadzanie do obrotu wodorofluorowęglowodorów (Dz.U. 2019, L 112, s. 11), a także, incydentalnie, wynikającej stąd niemożności jego stosowania.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że wspomniany art. 7, w zakresie, w jakim pozwala na nieprzydzielenie podmiotowi zasiedziałemu kontrolowanemu przez jednego deklarującego kontyngentów obliczonych na podstawie jego własnych wartości odniesienia lub przydziela takie kontyngenty wyłącznie jednemu deklarującemu o tym samym beneficjencie rzeczywistym co pierwszy podmiot zasiedziały, powoduje naruszenia art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) 517/2014.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego Unii w dziedzinie własności i prawa do prowadzenia działalności gospodarczej, art. 6 TUE w związku z art. 6, 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także art. 11 TFUE. Strona skarżąca podnosi również nadużycie władzy.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że decyzje Komisji, poprzez nieuzasadnione pozbawienie spółki kontrolowanej przez skarżącą kontyngentów wodorofluorowęglowodorów, do których przydziału spółka zależna byłaby uprawniona na podstawie jej własnych wartości odniesienia, powodują naruszenie praw podstawowych skarżących. W sytuacji gdy przepisy rozporządzenia wykonawczego służą ograniczeniu/wyłączeniu przydzielania kontyngentów nowym uczestnikom, nieobecnym wcześniej na rynku, zastosowanie ich przez Komisję wobec spółki kontrolowanej przez skarżącą (z zatem wobec samej skarżącej) stanowi nadużycie władzy. Podniesione wady i zarzuty dotyczą również przypadku, gdy kontyngenty należne spółce kontrolowanej przez skarżącą należy rozumieć jako przydzielone samej skarżącej jako jednemu deklarującemu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do tej zasady.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że dokonane zastosowanie art. 7 rozporządzenia wykonawczego 2019/661 wykracza daleko poza to, co jest wymagane i konieczne do osiągnięcia celów uregulowania ukierunkowanych na lepsze i bardziej efektywne wykorzystanie rejestru elektronicznego. Podniesione wady i zarzuty dotyczą również przypadku, gdy kontyngenty należne spółce kontrolowanej przez skarżącą należy rozumieć jako przydzielone samej skarżącej jako jednemu deklarującemu: w takim wypadku inwazyjność decyzji dotyczących organizacji działalności grupy, za którą odpowiedzialna jest skarżąca, wraz ze skutkami budżetowymi i podatkowymi, a także gospodarczymi, nie wydają się w żaden sposób uzasadnione i racjonalne w świetle celów, którym służy uregulowanie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. art. 49 i następných oraz art. 63 i następných TFUE.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że uszczerbek dla działalności skarżącej spowodowany odmową przyznania kontyngentów kontrolowanej przez nią spółce, nawet jeżeli zostaną one przydzielone jej samej, powoduje naruszenie podstawowych swobód rynku wewnętrznego, takich jak swoboda przedsiębiorczości i swoboda przepływu kapitału, ponieważ skarżąca jest spółką prawa włoskiego, która skorzystała ze swobody przedsiębiorczości i swobody przepływu kapitału zapewnionych przez Unię Europejską, aby nabyć spółkę prawa hiszpańskiego w celu prowadzenia na tym rynku części swojej działalności gospodarczej.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa oraz zakazu retroaktywności przepisów przyznających prawa indywidualne.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że ma ona prawo organizować swoją działalność gospodarczą, a także działalność gospodarczą kontrolowanej przez siebie grupy przedsiębiorstw w oparciu o rozsądne prognozy rentowności, których podstawą są oczekiwania dotyczące kontyngentów wynikające z wartości odniesienia dla (również) kontrolowanej przez nią spółki hiszpańskiej. Decyzja o nieprzydzielaniu Tazzetti SA kontyngentów narusza te zasady i obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE ze względu na brak jakiegokolwiek wyjaśnienia wyboru dokonanego przez Komisję i wszelkiej próby wyważenia interesów. Do naruszenia dochodzi również w przypadku, gdyby kontyngenty należne spółce kontrolowanej przez skarżącą zostały przydzielone samej skarżącej jako jednemu deklarującemu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że zaskarżone decyzje skutkują przypisaniem Tazzetti SA sytuacji nieróżniącej się od sytuacji nowych uczestników rynku, gdy tymczasem spółka zależna Tazzetti SA, podobnie jak skarżąca, jest podmiotem zasiedziałym o ugruntowanej obecności na rynku.